

A decorative border consisting of a repeating pattern of small, black, eight-pointed asterisks or star-like shapes, arranged in a rectangular frame around the central text.

Йомактар

Йомак — халык ижадының иң боронго жанрларының береһе. Йомактар кешеләрҙең, айырыуса балаларҙың, тапкырлығын һынау һәм зирәклеген үстөрөү сараһы буларак кулланыла. Йомактар айырым предметтың билдәһен икенсе бер предметка, күренешкә күсерөү нигеҙендә барлыкка килгән. Шуға күрә улар тормоштағы конкрет предметтар, күренештәр менән бәйләнгән. «Йомак» атамаһы башкорт халқында йомоу һүҙенән килеп сыҡкан, йәғни йомак - ул уйы йомоп, йәшереп әйткән фекер. Татар халқында ул «табышмак» тигән исем менән йөрөй һәм «тамырын табыу» тигән һүҙ менән аңлатыла. Татар фольклорында ла 20-се быуат баштарына тиклем табышмак менән бер рәттән йомак атамаһы ла киң кулланылған. Табышмак атамаһы әзербайжан, төрөкмән, уйғыр, алтай, ә йомак - казак, карағалпак, кумык телдәрендә кулланыла. Рус фольклористикаһы иһә “загадка” һүҙенең килеп сығышын “гадать” һүҙенән сығып аңлата.

ТРАНСПОРТ ТӨРЗӘРЕ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Ат түгел, кешнәмәй,
Йөз аттан кәм эшләмәй. /трактор/

Һыу эсә, бесән ашамай,
Үзе дүрт аяклы. /автомобиль/

Балык түгел, кош түгел,
Һыуза йөрөй үзе гел. /пароход/

Камыты юк, дуғаһы юк
Кара атым егеүле. /паровоз/

Эй ат саба, ат саба,
Һығыла билгенәһе,
Тояктары резина,
Тимерзән дилбегәһе. /автомобиль/

Йә тәрән сокор казый ул,
Йә бейек өйөм өйә.
Төзөүселәр уны һөйә,
"Тимер бәһләүән!" — тиә. /экскаватор/

Тимер сыскан,
Сүс койрок. /самолет/

Канаты бар — елпемэй,
Эсе йылы — ел теймэй. /самолет/

Канаты бар, йөнө юк,
Үзе бара, юлы юк. /самолет/

Юк, мин поезд түгел,
Ләкин уға окшаған.
Сөнки йөрөйбөз без
Тимер юлдарзан. /трамвай/

Үзе ура, үзе нуға,
Үзе капсыкка хала.
Шаулап, гөрлөп эшлэгәнгә
Кыр матурланып кала. /комбайн/

Тимер жираф, башы күктә,
Күп күтәрә көсө күпкә,
Тонна-тонна йөктәрзе
Эләктереп ала ул,
Балкондарын балкытып,
Бейек өйзәр хала ул. /кран/

Ул үзе шундай көслө,
Тешле-тешле сүмесле.
Бер үзе эшлэй ала
Йөз кешелек эште. /экскаватор/

Эйәремә менәләр,
Өзәңгемә тибәләр.
Йөгөртәләр, саптыралар,
Кәрәк ергә китәләр. /мотоцикл/

Арымай, талмай,
Ат артынан калмай. /арба/

Ике күсәр дөнъя кисер. /арба/

Ике аяклы үгез,
Маңлайында куш мөгөз. /велосипед/

Үзе атта бара,
Үзе атлап бара. /велосипед/

Үзе бара, эзе юк,
Маңлайында күзе юк. /кәмә/

Ел өрә - үзе бара. /елкәнле кәмә/

Хайран уның йөрөүе,
Бик йырактан килүе,
Ай-най, уның кешнәүе.
Аяғында тимере,
Тамағында күмере,
Ерзе ярып килүе. /паровоз, поезд/

Уф-уф һулар,
Уфтанһа ла алып китер,
Барыр еренә етер. /паровоз, поезд/

Кылға асылына,
Тимергә таяна.
Ултыртып саба
Теләһәң кайза. /трамвай

ЙОРТ ХАЙУАНДАРЫ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Йомак әйтәм, йомак әйтәм,
Уны сискән сос булыр,
Сисәлмәгән тик торор.

Һакалы бар - бабай түгел,
Бер кемгә лә ағай түгел.
Тәү карашка меҫкен, өтөк,
Үсектерһәң - китә төкөп. /кәзә/

Йылыта, кейендерә,
Әзәмде һөйөндөрә. /һарык/

Дүртәүзер аяғы,
Кайсылай қолағы,
Таштан каты тояғы. /ат/

Хайран уның йөрөүе,
Бик йырактан килеүе,
Ай-һай уның кешнәүе.
Аяғында тимере,
Тамағында күмере,
Ерҫе ярып килеүе. /ат/

Ишек алдында сүмәлә,
Астында дүрт бағана,
Алдында ике һәнәк,
Артында һепертке. /һыйыр/

Куян қолаклы, ат тояклы. /ишәк/

Муыны – дуға, аркаһы – әйәр. /дөйә/

Туны бар – сапаны юк,
Мыйығы бар – һакалы юк. /бесәй/

Аркаһынан һыпырһаң,
Күззәре ялт-йолт итә.
Гел яратып, иркәләп,

Һөйөп торғанды көтә. /бесәй/

Ауызы бар – көйшәмәс,
Теше бар – тешләмәс,
Ултырһаң – күтәрер,
Етәкләһең – эйәрер. /ат/

Ары ла йүгерә Зәпзәки,
Бире лә йүгерә Зәпзәки.
Тамак кыра Зәпзәки,
Һакал һелкә Зәпзәки. /кәзә/

Һәр кистә яландан кайта
Мөңрәй-мөңрәй көтөүзән.
Май, каймак яһайзар уның
Тәмле ап-ак һөтөнән. /һыйыр/

Бысрак һыуза аунай,
Мырк-мырк, мыркылдай. /суска/

Йәйен дә, кышын да,
Йылы тунда. /һарык/

Бик озон мыйыктары,
Күззәре янып тора.
Сыскандарзы аулар өсөн
Туктауһыз хәйлә кора. /бесәй/

Ишек алдында хужа,
Сит малдарзы ул кыуа,
“Һау-һау!” - тиеп ул өрә,
Барса ерзә өлгөрә. /көсөк/
(Ғүмәр Ғайсин)

Һакаллы ул, мөгөзлө,
Һанға һукмай һис кемде.
Баксаға бик йыш инә,
Кәбестәне кимерә. /кәзә/
(Ғүмәр Ғайсин)

Мендәр өстөндә ятыр,
Йә мейескә ул касыр.
Көндөз әзерәк серем итеп,
Төнөн сыскан ул тотор. /бесәй/
(Ғүмәр Ғайсин)

Йүгерекләп йөрөр ул,
Ләү-ләү итеп өрөр ул,
Мал-тыуарзы кыуыр ул,
Өйгә һаксы булыр ул. /көсөк/
(Ғүмәр Ғайсин)

Шып-шым баһып йөрөй ул,
Сыскандарзы тота ул.
Һөт эсә лә рәхәтләнеп,
Мейес башында ята ул. /бесәй/
(Ғүмәр Ғайсин)

КЫРАҒАЙ ХАЙУАНДАР ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Эй тырыша – кәрәк уға
Сәтләүектең орлоґо.
Өйө ағас кыуышында,
Көлтә зурлык койроґо. /тейен/

Ағас башында туп һымак
Ул һикереп шаяра,
Йә тубырысык эзләп йыя,
Йә ул сәтләүек яра.
Имәнгә кора өйөн,
Ниндәй кейек ул? ... /тейен/

Койроґо көлтә кеүек,
Яратканы сәтләүек,
Кыуышка яһай өйөн,
Был ни, әлбиттә,... . /тейен/

Энәләре күп булһа ла,
Кейем текмәй был кейек.
Сәнскеле балаһын да
Һөйә: ”Йомшағым!”- тиеп. /терпе/

Энәһе күп: йөзләп-меңләп,
Бер ни тегә алмай йүнләп. /терпе/

Борсактай ғына күззәре,
Морон осо кап-кара.
Якын килһәң, йоморлана,
Энәле - тотоп кара!
Кем белә, кем белә,
Йә әйтегез тиз генә. /терпе/

Йәйен - урманда батша,
Кышын - карзан да аста. /айыу/

Йәйен - һоро, кышын - ак,
Кыска койорок, шеш колак. /куян/

Ерзе тиштем – йәшәнем,
Ер өстөнә сыктым – үлдем. /һужыр сыскан/

Йөрәмәй ул буранда,
Кышын йоклай урманда,
Йәйен солөк "тазарта",
Еләкте лә ярата. /айыу/
(Ғүмәр Ғайсин)

Кылый күз, озон колак,
Баксаны үтмәй урап,
Һайлап, кишер кимерә,
Бигерәк шәп йүгерә. /куян/
(Ғүмәр Ғайсин)

Ул тегеүсе булмаһа ла
Энәләр күп йөрөтә,
Якын килһәң - йомарлана,
Китһәң - йүгереп китә. /терпе/
(Ғүмәр Ғайсин)

Урманда йыш тап булыр,
Мөгөззәре бигерәк зур,
Ат кәзәре кәүзәһе,
Һис еткермәй берәүзе. /мышы/
(Ғүмәр Ғайсин)

Йәйгә сыкһа һөйөнә,
Һоро тунын кейенә,
Кышын карза күренмәй ул -
Кейенә ак кейемгә. /куян/
(Ғүмәр Ғайсин)

Кара морон, һарғылт йөн,
Көлтә койрок, хәйләкәр,
Тауык итен бик ярата,
Ялан, урманда йәшәр. /төлкө/
(Ғүмәр Ғайсин)

Бэлэкэй генэ, бик етез,
Йөнтәс койрок, ялтыр күз,
Сәтләүекте бик ярата,-
Кем ағаста? Әйтегез. /тейен/
(Ғүмәр Ғайсин)

Комда мазәк юл калдыра,
Һыуза йөзә кай сакта,
Үзе менән һөйрәп йөрөй
Үзенең өйөн йыракка. /гөбөргәйел/
(Ғүмәр Ғайсин)

ЙОРТ КОШТАРЫ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Ғыуза йыуынып алды,
Өстө коро калды. /каз/

Әсәй көтә был коштарзы,
Улар тоя һөйөү, наз.
Бәпкәләрен сығарғанда,
Шатлығынан бейей /каз/

-Кыт-кытык,-ти,-кытык,-ти,-
Тибенеүе кызык,-ти,
Әйтеп куймағыз язык,
Әлеге кош ул-... . /тауык/

-Мин барыһын уятам,- тип
Кыскыра,-кикирикүүк!
Бара торған ерегеzgә
Һуңлап куймағыз берүк!
Һис кәрәк түгел бәхәс,
Был булыр инде /әтәс/

-Как-как,-тиер,-как,-тиер,
Низер қағырға кушыр.
Үзе канат қағып кына
Ғыу буйында булашыр.
Күл, йылғала табыр наз
Кызыл ситек кейгән /каз/

Башы тарак, койроғо урак,
Кыскыртып борғоһон, уята барыһын. /әтәс/

Оса лап-лап, төшә лап-лап,
Йөзә шәп-шәп, йөрөй сак-сак,
Әкрән атлап, кейезен каплап. /өйрәк/

Күбеп китһә, көймә кеүек,
Күпереп бешкән икмәк кеүек,
Губернский кыззар кеүек,

Ултырыуы мулла кеүек,
Кыскырыуы торна кеүек?! /күркә/

Гөбөр-гөбөр гөбөрә, кызыл күрһә, кабара. /күркә/

Тарағы бар - сәсен тарамай,
Урағы бар – иген урмай. /этәс/

Бәләкәй генә һары йомғак
Йүгереп йөрөй сизәмдә. /себеш/

Бәпкәләрен үләндә
Эйәртеп йөрөтә ул,
Озон муйын, кызыл тәпәй,
Ысылдап сукымаксы ул. /каз/
(Ғүмәр Ғайсин)

Таң атмаң борон уяна,
Канат каға, талпына,
- Килтере-е-е-п би-и-и-р!- тиеп һөрән һала,
Баһып кәртә башына. /этәс/
(Ғүмәр Ғайсин)

Кыт-кыт-кыт-кыт-кыт итә,
Килгәнебеззе көтә,
Йомортканы алығыз! – тип,
Ул безгә хәбәр итә. /тауык/
(Ғүмәр Ғайсин)

КОШТАР ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Тау-каяны төйәк итә,
Бер низән тормай өркөп.
Кемдең уны күргәне бар?
Кош батшаһы ул /бөркөт/

Кыйык башына йорт куйзым,
Ишек-тәзрәһе асык.
Яззар еткәс, кайтып керзе
Ошо йортка /сыйырсык/

Хужанан да, эттән дә
Һис тә куркып тормайзар.
Ем һипкәйнем каззарға,
Килеп кунды /турғайзар/

Тәзрәләремә карап,
Койма башына баскан.
- Бөгөн кунак кетөгөз, - тип
Шыкырланы /һайысқан/

Ниңә каззар қаңғылдашып
Бәпкәләрен өйөргән?
Күктә канаттарын йәйеп,
Бәпкә күзләй /төйлөгән/

Ниңә әле был балалар
Күккә карап торалар?
Йылы якка үтеп китте,
Каңғылдашып /торналар/

Үзе йомортка басмай,
Балаһын да бакмай. /кәкүк/

Кулы юк, балсык ташый,
Балтаһы юк, өй яһай. /карлуғас/

Кызыл ситектәрен кейгән
Күк күлдәкле кыз килгән.

Күк күлдәк, кызыл ситекле
Әйтегезсе, кем икән? /күгәрсен/

Көндөз ул насар күрә.
Тап бына шуға күрә,
Үз корбанын һағалап,
Төндә тора самалап. /ябалак/

Айырып булмай был коштон
Исемен есеменән.
Һокландыра бөтәһен дә
Актан-ак төсө менән. /аккош/

Осоп киләм, осоп киләм,
Күзгә эләккәнде тибеп киләм. /бөркөт/

Ағас башында бер Колой,
Көндөз йоклай, кис олой. /өкө/

Торған булһалар за кысқыралар
Торайык та торайык. /торна/

Баҫтырығы озон, көлтәһе кыска. /һайысқан/

Көндөз йоклай, төнөн илай. /өкө/

Яңғыратып һыу буйзарын
Һарай, алһыу таң тыуғас,
Моңло, дәртле /һандуғас/

Йылы яктан
Безгә килә,
Ул йылдарзы
Һанай белә.
Был һиндәй кош?
Бирсе әйтеп! /кәкүк/

Бар белгәһе кар за кар,
Бер туктауһыз кар даулар.

Ниндэй кош мохтаж карға?
Ни булһын инде /карға/

Көнө буйы тук та тук,
Ағастан корт табып тук.
Ағасты йырған кортка
Иң зур дошман /тумыртка/
«Кыж-кыж» тиеп тауыш бирә,
Мороно, гүйә, көрәк.
Йылы яктан язын кайта,
Ниндэй кош, тиһең? /өйрәк/

Аяктары уның озон,
Әйт, ниндэй кош, уйлап торма.
Язын кайта көзөн китә,
“Тор-райык” тиһә лә /торна/

Өй артындағы тирәккә
Кайсак кунып китә ул.
Касан кунактар килерен
Безгә хәбәр итә ул. /һайысқан/

Талға кунып, йөз төрлө
Йыр йырланы мактансык.
Булһа булһын мактансык,
Үзебезгә бик танһык. /сыйырсык/

Һайлап алып кыу ағасты
Көнө буйы тукылдар,
Корттан һаклай ағастарзы,-
Ә исеме кем булыр? /тумыртка/
(Ғүмәр Ғайсин)

"Шыкырык-шыкырык!" - һөрән һала,-
Нимә икән ул тапқан?
Аклы-каралы кәүзәле,-
Ул кош була - /һайысқан/
(Ғүмәр Ғайсин)

Катыкты ла ул эсмэйзер,
Эсмэйзер ул һис тә һөт,
- һөз һ-ө-ө-өт! - тип озак өндәй
Тажлы башлы кош /һөзһөт/
(Ғүмәр Ғайсин)

Ауыр йөк һөйрәгән һымак,
- Тар-р-р-т!- та, - Тар-р-р-т!- ярзам һорай,
Тыныс төбәкте ярата,
Был кош булалыр /тартай/
(Ғүмәр Ғайсин)

Көндөз яраткан урыны
Коро ағаста - аулак,
Төн етте ниһә һунар итә
Бесәй башлы /ябалак/
(Ғүмәр Ғайсин)

Иң моңло йырзы тыңлата
Безгә, йәмле яз булғас,
Барса кеше бирелеп тыңлай,
Ул кош була /һандуғас/
(Ғүмәр Ғайсин)

Моңло итеп ул сакыра,
Күренеп бармай бик үк,
Кә-күк, кә-күк,- тигән һүзен
Кабатлай озак /кәкүк/
(Ғүмәр Ғайсин)

Йәй көнөндә бер кош күрән
Туктап, канат елпегән,
Сыскан аулай, йә сиңерткә,
Ул кош була /төйлөгән/
(Ғүмәр Ғайсин)

Һауала ул батша инде,
Саңкып бирә ул тауыш,
Бөйән башкортоноң кошо,

Ул булалыр ... /карағош/
(Ғүмәр Ғайсин)

Ағас башында ояһы,
Йәйен-кышын кар даулай,
Карауһыз калдырһаң әгәр,
Себештәрзән күз алмай. /карға/
(Ғүмәр Ғайсин)

Канатлы ла колаклы,
Төнөн генә оса ул,
Кош тип әйтеп булмай уны,-
Ниндәй хайуан була ул? /ярғанат/
(Ғүмәр Ғайсин)

БӨЖЭКТЭР ТУРАҢЫНДА ЙОМАКТАР

Йоконан тора иртэ,
Үзен-үзе никертэ.
Йәйен уйнап үткәрә
Сырылдауык /сиңерткә/

Матур итеп селтәр үрзе
Кешеләрзән күрмәксе.
Аска табан төштө китте
Селтәр буйлап /үрмәксе/

Бейек кенә бейек каялар,
Ул каяға кыйгыр оялар.
Һурпаһы хәләл, ите хәрәм,
Ул ни булыр икән?! /бал корто/

Бесәнлектә бер көршәкте
Карап торғас бик озак
Салғым менән тейеү булды –
Һырып алды /һағызак/

Кап-каранғы бүлмәлә
Селтәр бәйләй кыз бала. /бал корто/

Бейек тауға менәләр,
Токтар йөкмәп киләләр. /кырмыска/

Деү-деү, деү итә – дуғаға куна,
Сей-сей, сей итә – ситәнгә куна. /күгәүен/

Безелдәп оса ла семетеп ала,
Ул семеткән ерзә кан кала. /серәкәй/

Бал кортона бик окшаған,
Тик сакһа, саға елле!
Шул бөжәктекеләй, тизәр,
Кыззарзың нәзек биле. /һағызак/

Гөжләп тора өй-йорттары,

Купкан һуң ниндәй ғауға?
Хәүеф килһә, күмәкләшеп,
Дәррәү сығалар яуға. /кырмыскалар/

Нисек итеп бизмәйзәр,
Бер туктауһыз безләйзәр.
Безләшеп, улар безгә
Сәскәнән бал эзләйзәр. /бал корто/

«Тоттом» тигәндә, тороп китте,
«Бастым» тигәндә, тороп касты. /сиңерткә/

Шем шекерә-мекерә,
Тотам тиһән, һикерә. /сиңерткә/

Ат башлы,
Болан мөгөзлө,
Бүре кәүзә,
Бүкән һын,
Кош канатлы,
Кырмыска аяклы. /сиңерткә/

Эт башлы,
Ырғак муйынлы,
Бүре кәүзәле,
Бүкән һынлы,
Куш канатлы,
Тиктормас йәнле. /сиңерткә/

Аяғы кулдан юғары,
Һикерә талдан юғары.
Ни кош түгел, ни корт түгел,
Теҙе билдән юғары. /сиңерткә/

ТӘБИҒӘТ КҮРЕНЕШТӘРЕ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Әй, малайзар! Әй, кыззар!
Койзоғозмо коймактар?
Килегез, әйзә, ултырығыз,
Табышайык йомактар.
(Ғүмәр Ғайсин)

Йәйен томра әселә
Күгәрәп болоттар килһә,
Тамсылар булып тамыр,
Был ни була? Был /ямғыр/
(Ғүмәр Ғайсин)

Күктән яуа ынйылай,
Үзе ап-ак, мамыктай,
Аяк баһаң - шығырзай,
Ул кыштың йырын йырлай. /кар/
(Ғүмәр Ғайсин)

Ағастарға ул кунған,
Ап-ак кар һымак булған,
Анау урман әкиәттәге
Көмөш ак урман булған. /бәс/
(Ғүмәр Ғайсин)

Кыш көнә генә яуа,
Сафланып кала һауа,
Атлағанда шығыр-шығыр
Әззәрзе уйып ала. /кар/
(Ғүмәр Ғайсин)

Ап-ак кына, шәкәр түгел,
Йылыға иреп бара.
Кышын ерзе каплап ала,
Йомшак кына, тотоп кара. /кар/

Әй, ыжғыра, асылана,
Үкерә, ярһый, өрә.

Кеше йөрөй алмаһын, тип,
Карзарзы юлға өйә. /буран/

Өшөттөрә, туңдыра –
Үзе күренмәй күзгә.
Кайсак ул йүгерттерә,
Йылы тунды кейзерә. /һыуык/

Ак мунсак төшөп калды,
Ай күрзе, кояш алды. /ысык/

Осоп китә, йөзөп китә,
Вақыт еткәс, иреп бөтә. /кар/

Йондоз булып койола,
Мамык булып йыйыла.
Ел булһа, оса,
Яз булһа, каса. /кар/

Үкерә лә котора,
бөтә ерзе тултыра. /буран/

Күктән килде, ергә китте. /ямғыр/

Ялт-йолт ялтырай,
Ерзең өстө калтырай. /йәшен/

Тау аркылы ук аттым,
Аткан уғым юғалттым. /йондоз атылыу/

Аякһыз-кулһыз тәзрә каға. /ел/

Аяғы юк, кулы юк,
Һөйләшергә теле юк,
Кояш кеүек нуры юк,
Күрергә күзе юк,
Һис етмәгән ере юк. /ел/

Уты юк, төтөнө бар. /томан/

Тасмаларым йыуам да,
Киптерәмен дуғамда. /йәйғор/

Ишек алды таш була,
Өйгә инһә, һыу була. /боз/

Ишектән керер, түргә узыр. /һыуык/

Ак булһа ла, һөт түгел,
Күп булһа ла, йөк түгел.
Һыу буйында ярала,
Кояш сыкһа, тарала. /томан/
Йәшенегез, ти, тизерәк,
Куркыныс миңең утым.
Каялағы бөркөттөң дә
Алам да куям котон. /йәшен/

Ирөтһәң, һыу була,
Кайнаһаң, быу була. /кар/

Мин дә эй күшегеп бөттөм,
Урман-кырзар күшекте.
Күк күкрәүен ер астында
Һуқыр сыскан ишетте. /ямғыр/

Ямғыр тынды, кояш сыкты,
Калкты күктә зур күпер.
Шул күперзең бөтә төсөн
Айыра ала тик өлгөр. /йәйғор/

Көндөз йоклай, төндә илай. /ысык/

Кыш буйы ятты - ятты ла,
язын тороп сапты. /кар/

Ак бабай, ак бабай,
Ак туныңды как, бабай. /кар/

Утта янмай, һыуза батмай. /боз/

Сәстәремде тағатып

Йөрөй нисек иренмәй?

Әллә уйнай йәшенмәк,

Үзе кайза? Күренмәй. /ел/

ЙӘШЕЛСӘЛӘР ТУРАҢЫНДА ЙОМАКТАР

Йәшелсә - витаминдар,
Ашайым да куямым.
Йәшелсәләр хакында мин
Һезгә йомак коямын.

Бер-береһенән узышып
Үсәләр гел бер өйзә.
Өйзәрен төп тип атайым,
Сығалар өйзән көзгә. /картуф/

Кыяктары йәм-йәшел дә,
Һап-һары уның башы.
Ашнаксыны илатһа ла,
Их, тәмләй ул һәр ашты. /һуған/

Кып-кызыл ғына күлдәкте
Кайзан ала ... ?
Күлдәге матур булғас ни,
Уға хатта ер астында
Һис күнелһез түгелдер. /сөгөлдөр/

Ерзән казып алалар,
Аш, бөлешкә һалалар.
Көлгә күмә малайзар,
Изеп ашай бабайзар. /картуф/

Миңә окшай курғаны,
Кетерләп үк торғаны,
Мактап бөтөргөһөз, уф!
Нимә ашайым? /картуф/

Әбей түгел, бабай түгел,
Үзе кат-кат тун кейә,
Һыузар һибеп үстәрәбез-
Ул дымлы ерзе һөйә.
Йәшкелтем һәм ак төстә,
Шытырлап тора тештә,

Ә исеме - ... /кәбестә/

Тәзрәһе юк, ишеге юк,
Эсе тулы халык. /кыяр/

Ер астында алтын казык. /кишер/

Кат-кат тунлы,
Карыш буйлы. /кәбестә/

Бабай кат-кат тун кейгән,
Сисендерһәң – иларһың. /һуған/

Үзе генә ашалмай,
Унан башка аш бармай. /һуған/

Келәте бар, малы юк,
Балаһының һаны юк. /кыяр/

Үзе һимез – майы юк,
Тиреһе калын – йөнө юк. /шалкан/

Йәшкелт акһыл төстә ул,
Катлы-катлы күлдәкле,
Әсәй турап ашка һала,
Ашағанда бик тәмле. /кәбестә/
(Ғүмәр Ғайсин)

Куян бик ярата икән
Ул кызыл йәшелсәне,
Кыш көнөндә Кар-бабайзың
Танауы ул - беләһеңме? /кишер/
(Ғүмәр Ғайсин)

Әрсей калһаң, йәһәт кенә
Күз йәштәрен ағыза.
Уны ашаһаң сирләмәйһең,-
Кәрәк түгел дарыу за. /һуған/
(Ғүмәр Ғайсин)

Йоморо уның кәүзәһе,
Унан аштар бик тәмле,
Әйт әле, һин, әйт әле,-
Был нимә ул? /бәрәңге/
(Ғүмәр Ғайсин)

Әй, малайзар, әй, кыззар!
Окшанымы йомактар?

ЭШ КОРАЛДАРЫ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Түтэлдерзе казып бөткәс,
Мыштырлап озак торма.
Эшкә тотон йәһәт кенә
Кулыңа алып... /тырма/

Бесән калай нык кипкән,
Йыйырға вакыт еткән.
Карап торма,тик торма,
Йә,кулыңа тот ... /тырма/

Был коралды сабий сактан
Кулда тоторға кәрәк.
Ғүмер буйы бары файза
Бирә кешегә... /көрәк/

Кар көрәргә
Булһа кәрәк,
Нимә кәрәк?
Дөрөс! ... /көрәк/

“Т” хәрефенә окшаш был
Остаға кәрәк корал.
Һыры бар урау-урау,
Был нимә? Был бит ... /бырау/

Әй, күп тә һуң тештәре!
Әй, күп тә һуң эштәре!
Ағасты «ашай-ашай»,
Төрлө әйберзәр яһай. /быскы/

Нисек кенә бәйләп тотма,
Яткырып булмай токта.
Барыбер сыға тишеп,
Уның исеме нисек? /без/

ЙЫЛ МИЗГЕЛДЭРЕ ТУРАҢЫНДА ЙОМАКТАР

Кар иреп, ер күренер,
Һайрар коштар за килер,
Йәшел үлөндәр үсер,-
Был ниндәй вакыт етер? /яз/
(Ғүмәр Ғайсин)

Көндәр бигерәк эселер,
Еләктәр зә бешәлер.
Көн дә без һыу инәбез,-
Ниндәй вакыт? Әйт әле. /йәй/
(Ғүмәр Ғайсин)

Ағастарзан, һарғайып,
Япрактар ергә төшә.
Баландар кызарып бешә,-
Был ниндәй вакыт етә? /көз/
(Ғүмәр Ғайсин)

Көндәре һыуык булыр,
Ерзең өстө ак булыр,
Балалар санала шыуыр,-
Был ниндәй вакыт булыр? /кыш/
(Ғүмәр Ғайсин)

Кара ерзең өстөнә
Каз мамығын кем һипкән?
Ак юрғанды кем теккән,
Ап-ак ондо кем һипкән? /кыш/

Бабайым килә һағынып,
Ак толобон ябынып. /кыш/

Ак бабай, ак бабай,
Ак туныңды как бабай. /кыш/

Битенде алландырыр,
Өстөндө карландырыр. /кыш/

Курыштыра, бөрөштөрә,
Ике кулды һуғыштыра. /кыш/

Ак юрғанын ташлай,
Һыртын аса башлай. /яз/

Кара мыйыклы езнәм
Һағынып-һағынып килгән. /яз/

Ак юрғаным алып куйзым,
Йәшел юрғаным йәйеп куйзым. /яз/

Йәшел елән йәйепкуйзы,
Бар кайғыны алып куйзы. /йәй/

Кейгән кейеменең бизәге
Бар донъяны бизәне. /йәй/

Үзе илай, үзе һыйлай. /көз/

Ашай за ашай,
Илай за илай,
Бала-сағаны
Өйгә кыуалай. /көз/

Үзе тук кеүек,
Кайғыһы юк кеүек,
Илай башлаһа –
Туктамай. /көз/

Карзар ирене,
Һыузар йүгерзе,
Илап йылғалар,
Йәштәр түгелде.
Көндәр озая,
Төндәр кыскара,
Был кайһы вакыт,
Йә, әйтеп кара? /яз/

(Ғ.Тукай)

Ашлыктар үсте,
Башактар беште,
Кояш бешерә,
Тиргә төшөрә.
Халык ашыға,
Китә баһыуға,
Игенен ура -
Был кай сак була? /йәй/

(Ғ.Тукай)

Кырзар буш кала,
Ямғырзар яуа,
Ерзәр дымлана -
Был кай сак була? /көз/

(Ғ.Тукай)

Һәр ер карланған ,
Һыузар бозланған ,
Уйнай ел-буран -
Был кай сак, туған? /кыш/

(Ғ.Тукай)

АҒАСТАР ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Йәшел төслө кейемдәрен

Кейеп тора ағайзар.

Йәйзәр үтә, көззәр үтә -

Һис бер уны һалмайзар. /шыршы/

Бер ағаста мең кара. /муйыл/

Уңмай көндә - кояшта,

Йәшел була ул кыш та.

Озон буйлы бер ағай –

Күпте күргән /карағай/

Ул хас бойзай орлоғо –

Шундай ғына зурлығы.

Етһен әле йәй генә -

Ул япракка әүерелә. /бөрө/

Сук толومло, ак һынлы,

Гел һөйкөмлө, яғымлы.

Сағылда табыш яйын

Сәләмләй килгән һайын. /кайын/

Йәй зә йәшел, кыш та йәшел

Тауза ла, урманда ла.

Ултыра уртала илап

Кыш байрам корғанда ла. /шыршы/

Йәм-йәшел йәйен, кышын да,

Энәһе күп ботакта.

Ул төзәнә безгә килеп

Яңы йылда кунакка. /шыршы/

(Ғүмәр Ғайсин)

Майза ап-ак күлдәкле,

Унан йәшеллек кейә.

Карайғас шул күлдәге,

Башкайын түбән эйә. /муйыл/

Гел бейеккә, гел киңлеккә әйзәр,
Йәмле булыр унан өйзәр-өйзәр,
Өй астына һалһаң, йөз йыл түзәр,
Нык кешене уның кеүек тизәр. /имән/

Күлдәктәре ак кына,
Бөзрә уның сәстәре.
Бысак тейземе язын,
Сәсрәп сыға йәштәре.
Тик яраламаһын һис кем
Матур йәшел дускайын.
Урман булып шаулаһын
Беззең ерзә ак. /кайын/

Ак кейемен кейгән
Йәшел суғын элгән. /кайын/

Ирендәрзе күгәртә,
Кан баһымын үзгәртә.
Язын, әйтерһең, кәләш,
Көзөн – көп-көрән /миләш/

Урамдарза йәй бураны,
Ап-ак иткән йорт-кураһны. /тирәктәр

ЕМЕШ-ЕЛӘКТӘР ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Алма тиһәң, алма түгел,
Кыяр тиһәң - түңәрәк. /киви/

Сәскәһе ап-ак, емеше кызыл,
Кызарып беште, ергә төштө. /алма/

Эсе кызыл, тышы кара,
Ышанмаһаң, ашап кара. /карағат/

Кәкре кайын астында,
Кан тамсылап ултыра. /курай еләге/

Үләндәрзә кызарып бешер,
Һабағын бөгөп, ергә төшөр. /ер еләге/

Лампочкаға бик окшаған
Татлы был емеш.
Исемен әйтһәң, һиңә лә
Сығарам өләш! /груша/

"Бал"лы ижеге буһа ла,
Һис тә түгел ул татлы.
Миләшкә окшаш емештең,
Йә, исемен кем тапты? /балан/

"Алма" тиһәң, алалар.
Нимә һуң ул, балалар? /алма/

Кызыл төймә таптым,
Ауызыма каптым. /ер еләге/

Үзе кып-кызыл,
Күлдәге йәм-йәшел. /ер еләге/

Озон курай үләндәр,
Кызыл алка элгәндәр. /курай еләге/

Түңәрәк-түңәрәк шар кеүек,
Кызыл-кызыл кан кеүек,
Әсе лә, татлы ла,
Йотайым тиһән, ташлы ла. /сейә
ҺӨНӘРЗӘР ТУРАҢЫНДА ЙОМАКТАР
Шым йөрөй еңел басып,
Мылтығын алған асып,
Шулай һунар итә ул,
Ул кеше кем була ул? /һунарсы/
(Ғүмәр Ғайсин)

Кармак алып кулына
Китә йылға буйына,
Көн озон тик ултыра,
Сабак, суртандар тота. /балыксы/
(Ғүмәр Ғайсин)

Атка атланып һыбай
Һызғыра йә ул йырлай,
Үзе төшмәй эйәрзән,
Эте уға эйәргән. /көтөүсе/
(Ғүмәр Ғайсин)

Иртүк тороп фермаға
Йүгерә атлай бара,
Ак халатын кейеп алып
Кем әле һыйыр һауа? /һауынсы/
(Ғүмәр Ғайсин)

Тышыр-тышыр, тышыр-тышыр...
Һикереп йөрөй туптай.
Кош канатылай кулдары,
Күззәре яна уттай. /бейеүсе/

Эшем күп шул - хат ташыйым
Өйзәрзән өйгә кереп.
Каршы сығып алалар,
Минәң килгәнде күреп. /хат ташыусы/

Хат , газета-журналдарзы
Ул бар өйгә тарата.
Пенсия биргәнгә күрә,
Бар өлкәндәр ярата. /хат ташыусы/

Тәмле аштар бешерә,
Аш-һыуы төшкә керә.
Әйтегезсе, кем һуң шулай
Барыбыззы ла һыйлай? /ашнаксы/

Ут менән көрәшәбез без,
Шуға көслә, кыйыубыз.
Бар кешегә кәрәк һөнәр –
Әйтегезсе, без кемдәр? /янғын һүндереүселәр/

Без бик иртә торабыз,
Алдыбызза - юлыбыз.
Барығыззы ла йыйып,
Кәрәк ергә илтербез. /автобус йөрөтөүсе/

Укырға ла өйрәтә,
Язырға ла өйрәтә.
Уны белә һәр кеше,
Ул була ... /укытыусы/

Ул калалар төзөй
Кағызза йылдар буйы.
Хыялы һәм оҫта кулы
Бүләк итә өй туйы. /архитектор/

Быяла күзен көйләй зә
Бер генә йомоп ала –
Һеззе иҫтә калдыра.
Аңлатығыз, был эште
Кем бик оҫта башкара? /фотограф/

МУЗЫКА КОРАЛДАРЫ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Такыя башын тубайтып,
Үзе урманда үсә.
Елкендереп күнелде,
Йәшен-картын бейетә.
Назлы моңло был корал
Ниндәй исем йөрөтә? /курай/

Кырза үскән бер бала
Өйгә килеп моң хала. /курай/

Бәләкәй генә көпшәлә
Уйылғандар тишектәр.
Моңло тауыш сығарһа,
Бейеп китә ситектәр. /курай/

Үзе үсемлек,
Унан да моңло нәмә юк. /курай/

Карар күзгә зур түгел,
Киләсәге зур уның. /кумыз/

Кире кәпәс кире никерә. /кумыз/

Тукмағанды ярата,
Бик дөртле көй тарата:
Тра-та-та-та! Тра-та-та! /барабан/

Эсе кыуыш,
Даңғылдарға уны куш. /барабан/

Йәнле йәнһеззе кыйнай,
Йәнһез кыскырып илай. /барабан/

Сирткән һайын терт итә,
Шунда ук йырлап китә. /мандолина/

Телдәре күп булғангалыр,

Көй һуза моңло итеп.
Яратам уны шуға мин,
Тыңлайым иҫем китеп. /гармун/

Тартыла ла һузыла,
Бар донъяға моң һала. /гармун/

Ауызы юк, күп телле,
Дэртлэндермэй һуң кемде? /гармун/

Бармак менән баҫалар,
Уйнап күңел асалар. /пианино/

Тейһең, илаған,
Тауышы халыкка уйнаған.
Эсендә эсәге бар,
Тышында түшәге бар. /думбыра/

Колағы – койрок осонда,
Эсәге – кендек өстөндә,
Тейһең, илай. /думбыра/

Ебенә тейһең, илаған,
Тауышы матур сыңлаған.
Өстөндә эсәге бар,
Астында түшәге бар. /скрипка/

ИКМӘК ТУРАҤЫНДА ЙОМАКТАР.

Әсәй әйтә бер йомак:

Ап-ак кына тумалак,

Ак мейескә инеп ята

Йомро-йомро йомарлак. /икмәк/

Әсәйем мейескә һалһа,

Табала ул кабара.

Бешкәс телеп кенә алһаң,

Тәмле естәр тарала.

Нимә һуң ул? Кем белә?

Йә әйтегез тиз генә. /икмәк/

Бик кәзерләп кенә телеп

Ашъяулыкка һалалар,

Ул өстәлдә иң бөйөк аш,-

Был ни була, балалар? /икмәк/

(Ғүмәр Ғайсин)

КЫШ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Көндәре һыуык булыр,
Ерзең өстө ак булыр,
Балалар санала шыуыр,-
Был ниндәй вақыт булыр? /кыш/
(Ғүмәр Ғайсин)

Кара ерзең өстөнә
Каз мамығын кем һипкән?
Ак юрғанды кем теккән,
Ап-ак ондо кем һипкән? /кыш/

Бабайым килә һағынып,
Ак толобон ябынып. /кыш/

Ак бабай, ак бабай,
Ак туныңды как бабай. /кыш/

Битенде алландырыр,
Өстөңдө карландырыр. /кыш/

Курыштыра, бөрөштөрә,
Ике кулды һуғыштыра. /кыш/

Ап-ак кына, шәкәр түгел,
Йылыға иреп бара.
Кышын ерзе каплап ала,
Йомшак кына, тотоп кара. /кар/

Кышын яуа ак булып,
Бигерәк тә йомшак булып,
Атлағанда - шығыр-шығыр,
Эззәрзе ала уйып. /кар/
(Ғүмәр Ғайсин)

Күктән яуа ынйылай,
Үзе ап-ак, мамыктай,
Аяк баһаң - шығырзай,

Ул кыштың йырын йырлай. /кар/
(Ғүмәр Ғайсин)

Ағастарға ул кунған,
Ап-ак кар һымак булған,
Анау урман әкиәттәге
Көмөш ак урман булған. /бәс/
(Ғүмәр Ғайсин)

Эй, ыжғыра, асыулана,
Үкерә, ярһый, өрә.
Кеше йөрөй алмаһын, тип,
Карзарзы юлға өйә. /буран/

Өшөттөрә, туңдыра –
Үзе күренмәй күзгә.
Кайсак ул йүгерттерә,
Йылы тунды кейзерә. /һыуык/

Кыш көнө генә яуа,
Сафланып кала һауа,
Атлағанда шығыр-шығыр
Эззәрзе уйып ала. /кар/

Осоп китә, йөзөп китә,
Вақыт еткәс, иреп бөтә. /кар/

Йондоз булып койола,
Мамык булып йыйыла.
Ел булһа, оса,
Яз булһа, каса. /кар/

Үкерә лә котора,
Бөтә ерзе тултыра. /буран/

Ишек алды таш була,
Өйгә инһә, һыу була. /боз/

Ишектән керер, түргә узыр. /һыуык/

Ирeтhән, һыу була,
Кайнатһаң, быу була. /кар/

Кыш буйы ятты - ятты ла,
Язын тороп сапты. /кар/

Ак бабай, ак бабай,
Ак туныңды как, бабай. /кар/

Утта янмай, һыуза батмай. /боз/

ҒАИЛӘ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР.

Тәмле аштар бешерә,
Матур гөлдәр үстерә.
Өйбөззөң нуры ул,
Барыбыззан оло ул. /өләсәй/

Уның сәскәйзәре актан-ак,
Һырлы-һырлы маңлайы.
Минен атай зур булһа ла,
Уның кесе малайы. /олатай/

Беззең арала ул бигерәк көслө,
Белмәгән эше юктыр за төслө.
Уның кеүек иртүк торормон,
Төрлө һөнәргә эйә булырмын. /атай/

Ул булмаһа, өй караңғы,
Ул булмаһа, аш тәмһез.
Ул –иң кәзерле кеше,
Йәшәй алмайбыз унһыз. /әсәй/

Татлынан татлы,
Әсәйзәргә кем татлы?/бала/

Әсәйемдең өлкән кызы ул,
Ә миңә кем булыр һуң?/апай/

Эй һөйләшә бер үзе,
Аңлашылмай һис һүзе.
Тәү азымдарын атлай,
Йығылһа, илап ятмай. /кусты/

ЕР, УТ, ҺЫУ ҺӘМ ҺАУА ТУРАҢЫНДА ЙОМАКТАР

Был донъяла бар дүрт ағай,
Береһе гел йүгерә – бер зә арымай,
Икенсәһе гел ашай – бер зә туймай,
Өсөнсөһө гел эсә – бер зә канмай,
Дүртенсәһе гел көйләй – бер зә тауышы бөтмәй. /һыу, ут, ер, ел/

Есә юк, төсө юк,
Унан башка тормош юк. /һыу/

Һоһоп алдым – урыны юк. /һыу/

Баш тауза, аяғы дингеззә. /йылға/

Бормалы ла һузмалы,
Осона сыккан булманы. /йылға/

Кышын йоклай, язын дулай. /йылға/

Таузан тыуа,
Түбән шыуа,
Ағаһын кыуа. /шишмә/

Туһтак тулы һыу,
Һыузың өһтө быу. /күл/

Киң яурынлы бер ата
Балаларын тарата,
Тарата ла кире ала. /дингез/

Үзе бында,
Үзе беленмәй.
Тынға беленә,
Күзгә күренмәй. /һауа/

Аякһыз-кулһыз капка аса. /ел/

Тауышы бар, һүзе юк,

Һөйләшергә үзе юк. /ел/

Зәңгәр ашъяулык

Бөтә донъяны каплаган. /күк йөзө/

Кызарып килеп сыға,

Якты нурзарын һуза,

Көнө буйы йылыта,

Кисен өйөнә кайта. /кояш/

Тау артынан ут сыккан. /кояш/

Донъя бизәр йәм бит ул,

Һүнмәй торған шәм бит ул.

Алыс булһа ла үзе,

Балкып нурлана йөзө. /кояш/

Йә көмөш уракка окшаш,

Ез батмуска кай вакыт,

Төнөн күктән нурын һибә,-

Әйт әле шуны табып. /ай/

Күктә тора кәүзәһе,

Ергә төшә шәүләһе. /ай/

Кай вакыт кояш кеүек.

Кай вакыт урак кеүек. /ай/

Сөм кара ашъяулыктың

Уртаһында – ак табак.

Ялтыр сынаяктарзы

Бөтөрлөк түгел һанап. /ай һәм йондоззар/

Төнө буйы ем-ем итеп

Күз кысышып яналар,

Кояш сығыр мәл етһә,

Улар һүнәп йоклайзар. /йондоззар/

Өй башында сыбар кейез. /йондоззар/

Гәүһәр һиптем – ергә төшмәй,
Алайым тиһәм – буйым етмәй. /йондоззар/

Килә-килә күп була,
Илай-илай юк була. /болот/

Үзе аға – яры юк,
Барып еткән ере юк. /болот/

Әллә дингезме йөкмәгән,
Йөкмәгәнме океан?
Күкте каплап килеп сыкты,
Уға нисек һыу һыйған!? /болот/

Ята торған ястығым
Сыбарлана, йәмләнә,
Төрлө төскә әйләнә. /ер/
Ак тунын кейә кышын,
Язын кара күлдәген.
Йәйен йәшелде кейһә,
Көзөн һары төстәген. /ер/

Кызыл этәс итһә ялт-йолт,
Калмай унан бер йәм, бер кот. /ут/

Кыуыш әсендә кызыл этәс. /ут/

Күрергә күркәм, тоторға куркам. /ут/

Шаян һары бесәйем
Битен йыуып ултыра,
Ел сыктымы – котора. /ут/

Өй башында айыу бейей. /төтөн/

АҢ-БЕЛЕМ, УКЫУ-ЯЗЫУ, УКЫУ ӘСБАПТАРЫ ТУРАҒЫНДА
ЙОМАКТАР

Бер байлык бар – янмай,
Карак та урлай алмай,
Төшөп тә юғалмай. /белем/

Акыллы сәсә барыр,
Акылһыз йыя барыр. /белем/

Әйтермен – минән китер,
Тыңламаһаң – һинән китер./һүз/

Аксаһыз инәһең,
Хазина алып сығаһың. /мәктәп/

Теле юк, һүзе бар,
Күзе юк, күрһәтә,
Бар нәмәне өйрәтә. /китап/

Кат –кат катлама,
Акылың булһа, ташлама. /китап/

Ағас түгел - япраклы,
Тун түгел – тегелгән. /китап/

Шишмә түгел, әммә үзен
"Белем шишмәһе" тизәр.
Бик белемле булғың килһә,
Кулдан төшмәһен, тизәр. /китап/

Орлоғо кара,ере ак,
Кул менән сәсәләр,
Күз менән йыялар. /языу, укыу/

Бишәү сәсә, берәү йыя. /языу, укыу/

Иген сәсте биш малай,
Урзылар ике ағай. /языу, укыу/

Кул менән сәсәһең,
Күз менән йыяһың. /языу, укыу/

Ак ерзә эз һалған,
Эз калмаған, һүз калған. /языу/

Калаһы бар, халкы юк,
Дингезе бар, һыуы юк. /карта/

Ямауы бар, йөйө юк. /карта/

Бабай бүреге йөз ямау. /глобус/

Өһһөз юлдар күрһәтер,
Күп нәмәгә өйрәтер. /компас/

Йүнәләштәрзе күрһәтә,
Сәғәт түгел – теле бар.
Азаштырмай бер касан,
Нимә һуң ул, балалар? /компас/

Аккоштоң бер үзенә
Өс йөз алтмыш биш канат,
Мин торам уны һанап.
Көн дә кәмей бер канат. /календарь/

Тимер козок, озон койрок, бирә бойорок. /ручка/

Үзе укый белмәһә лә,
Ғүмер буйы һүз яза. /кәләм, ручка/

Кулланған һайын
Кыскара бара;
Кыскарган һайын
Остарә бара. /кәләм/

Озон, йока, төп-төз ул,
Билдәләй ул иң төз юл.

Юлдарзың озонлоғон
Беләм ханап һызығын. /линейка/

Ишекле, тәзрәһез
Тап-тар өйзә йәшәйзәр.
Әзерләгәндә дәрес
Сиратлашып эшләйзәр. /пенал, ручка-кәләмдәр/

Торалар бергә бер йортта,
Төрлөһө төрлө төстә.
Ак кығызға бер кул йөрөтә
Төрлөһөн төрлө эшкә. /төслө кәләмдәр/

Ун ике битле,
Һызык ситле,
Ап-ак төслө,
Тимер епле. /дәфтәр/

КЕШЕ, УНЫҢ ТӘН АҒЗАЛАРЫ ТУРАҒЫНДА ЙОМАКТАР

Донъяла бер йән бар,
Унан көслө кем бар? /кеше/

Иртән – дүрт аяк,
Төш – ике аяк,
Кис – өс аяк. /кеше/

Тәнем дә ул, йәнем дә ул,
Никертә лә ул, йүгертә лә ул. /бала/

Көйзәрә, һөйзәрә,
Батшаны баш эйзәрә. /бала/

Ике бағана,
Бағана өстөндә мискә,
Мискә өстөндә шар,
Шар өстөндә урман. /кәүзә/

Үзе бер, йәбе дүрт,
Һәр йәбендә бишәр ботак. /кәүзә/

Бәләкәй генә бер һандыкка
Донъялағы бөтә нәмә һыя. /баш/

Шарзы урман каплаған,
Йылдар үткәс салланған. /баш/

Бер йомғакта ете тишек. /баш/

Оло урман, оло урманға етә кесе урман, кесе урманға етә ялтырауык,
ялтырауыкка етә мышылдауык, мышылдауыкка етә шапылдауык. /сәс, каш,
күз, танау, ауыз/

Оло урман да кесе урман,
Беренен кыралар,
Беренен һаклап торалар. /сәс һәм каштар/

Йөзлөк астында йөз энә,
Ялт-йолт ябыла,
Йозакһыз бикләнә. /керпектәр/

Кыл-кыл, кыл һарай,
Кыл һарайзың эстәрендә
Кыл аттарым уйнаклай. /керпектәр/

Тәрән күл - һыуы акмай. /күз/

Бер яланда ике күл. /күззәр/

Ике туған бер-берһен күрмәһә лә,
Ғүмер буйы бергә ятып, бергә тора. /күззәр/

Ике туған йәнәшә,
Сыға алмай тау аша. /күззәр һәм танау/

Икәү карап тора,
Икәү тыңлап тора,
Берәү һайрап тора. /күззәр, колактар һәм тел/

Бер ағаска ике япрак. /колактар/

Арьякта ла,
Бирьякта ла
Ярты аласык. /колактар/

Бер түңгәктә Тарбай,
Һис тә төшә алмай. /танау/

“Тей!”- тиһәң, теймәй,
“Теймә!” - тиһәң тейә. /ирендәр/

Бәләкәй генә ел капка
Асыла ла ябыла. /ирендәр/

Бикләнмәгән һандығымда
Утыз ике ынйым бар. /тештәр/

Кызыл кәртә өстөнә
Ак тауыктар ултырған. /тештәр/

Таш астында булһа ла
Бер зә тик тормай. /тел/

Һөйәге юк, ние юк,
Һөйләмәгән һүзе юк. /тел/

Уртаһы уйылған, ике якка кыйылған. /мыйык/

Атайымдың урманы үскән,
Осо-башы ергә төшкән. /һакал/

Ике яғымда ике карауыл. /яурын, кулбаш/
Йыуан ағаска йөк астым. /елкә/

Ясы такта, ятып макта,
Яғырға ла ярамай,
Ябыуға ла ярамай. /арка/
Атайымдың тал сыбығы
Бөгөлә лә һығыла. /бил/

Биш балаға бер исем. /бармак/

Бер таякта өс быуын. /бармак/

Бер әсәлә биш бала. /кул/

Ике ағай йәнәшә бара
Беренен-берене узыша бара. /аяктар/

Берене алға китеп бара,
Икенсене калып бара.
Кыуып етә, узып китә,
Тегененен көтөп ала. /аяктар/
Алға сыкһа ла урыны артта,
Артта калһа ла урыны артта. /үксә/